

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

ANALYSIS|| FIDEI CA=||THOLICAE,||

Valencia, Gregorio de

Ingolstadii, 1585

VD16 V 55

De Consensv Fidelivm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47934)

*Eiusdem con-
sensus.*

Quasi verò, quòd Patres atq; Doctores Catholici homines sint, ob stare debeat, quò minus à Spiritu sancto ita dirigantur, vt errare omnes quidem non possint in materia religionis. Quid enim Prophetæ & Euangelistæ? An non homines fuerunt? Cur igitur illorum sententia habetur infallibilis? Nempe, quia etsi homines essent, tamen cùm Spiritu sancto dictante scriberent, errare minimè poterunt. At est inter Scriptores sacros & alios Ecclesiæ Doctores discrimen. Fateor. At tamen id discriminè ad rem, de qua nunc quidem agimus, prorsus nihil pertinet. Solum enim volumus, sicut Scriptores Canonici, tamen si homines essent, Spiritu veritatis dirigi suo modo potuerunt, ne vnquam videlicet erraret illorum aliquis: ita etiã ab eodem spiritu dirigi Doctores modo quodã suo, ne videlicet illi omnes errēt. Quod verò addunt hæretici, Patres interdum errauisse, ac inter se pugnare, id nihil nobis obstat. Non enim singulorum auctoritatem vt infallibilem asserimus, sed omnium. Ac quantum etiam singulorum aut plurium auctoritati tribui debeat, in alio loco aduersus Sectariorum in hoc genere arrogãtiam atq; temeritatem diligēter explicuimus. Maneat nunc igitur, in his regulis, quas Pontifex, vt infallibiliter definiat, consulere debet, Doctorum etiam sententiam concordem esse numerandam.

*In Apologia
de sacrif. Mis-
sæ, cap. I.**DE CONSENSU FIDELIUM.**In fides defini-
tionibus qua-
tenus etiã ha-
benda sit ratio
consensus fide-
lium.*

EST etiam in definitionibus fidei, sicut suprã diximus, habenda ratio, quoad fieri potest, consensus fidelium, quoniam & ipsæ, quatenus ex ipsis constat Ecclesia, sic Spiritu sancto assistente diuinas reuelationes integrè ac purè conseruant, vt omnes illi quidem aberrare non possint, sicut patet ex superius dictis circa septimam Ecclesiæ proprietatem. Neque tamen idcirco volo, debere
Ponti-

Pontificem, de quavis controuersia, fidelium omnium sententiam inquirere. Hoc enim neq; fieri potest, neq; si posset, expediret. Ferè enim eiusmodi sunt quæ in cōtrouersiam fidei adducuntur, vt captum vulgarium fidelium longè superent. Illud solum contendo: Si quando de re aliqua in materia religionis controuersa constaret, fidelium omnium concordem esse sententiam (solet autem id cōstare vel ex ipsa praxi, alicuius cultus communiter apud Christianos populos recepta, vel ex scandalo & offensione cōmuni, quæ ex opinione aliqua oritur, &c.) meritò posse ac debere Pontificem illâ niti, vt quæ esset Ecclesiæ sententia infallibilis. Atque hoc mihi tantum voluisse^a Thomas VValdensis videtur, cū ait, Ecclesiam, cuius est determinare doctrinā fidei, testimonium communium fidelium non excludere, sed includere, tametsi non soleant (inquit) interrogari, quòd minus cōmodè valeant sententiam explicare suam. Quare minimè debuit^b Canus hanc VValdensis sententiam reprehendere.

^a Lib. 2. doctrinal. fidei, cap. 20.

^b Lib. 2. de locis Theolog. cap. 7.

QVEM MODVM DEBEAT TENERE PONTIFEX IN DEFINIENDO SECUNDUM PRÆDICTAS REGULAS.

SEd existit hic ad extremum quæstio, quæ ex dictis oritur. Nam si regulæ infallibiles ad controuersiam fidei constituendam tam multæ sunt, tamq; latè patent, dubium esse potest, vtrum Pontifex determinatè debeat illas omnes cōsulere, vel certè aliquam, aut aliquas? Item vtrum determinatè debeat in eiusmodi inquisitione, & studio, aliorum quoq; vti opera; vt Episcoporū, vel Cardinalium, &c. an verò omnia ista sint planè in illius arbitrio posita: nimirum vt in adhibenda diligentia eum ipse modum teneat, quem expedire magis putauerit?

Qua ratione Pontifex oporteat in definiendo sui supra dictis regulis.

Hh 2   Respon-